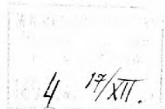

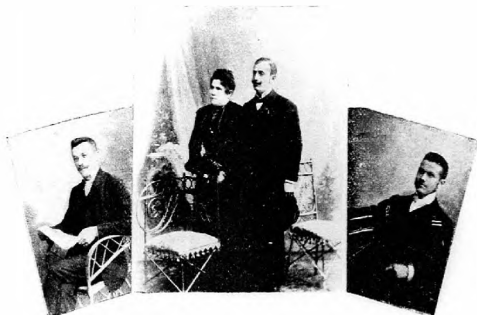
A „MAGYAR VENDEGLŐS és KÁVÉSIPAR“
 „ HAZAI és IDEGENFORGALOM
 „ HAZAI BORGAZDASÁG

érdekeit felkaroló
 HETI-SZAKKÖZLŐNY.

SZERKESZTI és KIADJA:
 FLÓR GYŐZŐ.

Engelich Béla szállodás, Déva.

Rakocz Viktór, Déva.

Szallagi János és neje (Félfő Katalin)
 vendéglős, Nagyvárad.

Schweitzer Lajos, Déva.

ORSZÁGOS
VENDÉGLŐS SZAKKÖZLÖNY**FOGADÓ**ORSZÁGOS
PINCÉR SZAKKÖZLÖNY

VOLT SZEGEDI „UJKOR“

a

Magyar vendéglős és kávésipar — HAZAI ÉS IDEGENFORGALOM ÉS BORGAZDASÁGI ÉRDEKEK
HETI SZAKKÖZLÖNYE.Megjelenik minden vasárnap
Előfizetés: Egy évre 12 kor. Félévre 6 kor.
Nyegvedyre 3 kor.Szerkesztő és lapfajladonos
Flór Győző.Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, Kerepesi-ut. 13.**Kupaktanácsi észszel . . .**

A hazai és idegenforgalomhoz.

Irtá: *Gidász.*

A „Fogadó“ mult heti száma egy-két vármegye homlokára rásütötte a kupaktanácsi elméjűségét. Ha pedig a „Fogadó“ arra adná fejét, rásütöthetne majd majd minden vármegyére. Igen kicsiny, igen kevés a száma azoknak a megyei és városi belügyeket intéző hatóságoknak, akik az ócska kupaktanácsi bölcseségből kivétközve — a haladó — kor színvonalára emelkedetten tesznek, vagy tudnak eleget tenni a reájuk bízott feladatoknak. Mert természetesen, elsősorban a **tenni tudás** jó tekintetbe. Az a tenni tudás, amelyik a bölcsképen való gondolkodásnak — ha nem is teljes, de bizonyos nevével, fokával rendelkezik. Elvégre mindannyian okosak nem lehetünk, mivelhogy az Isten az emberiségnek csak egy picike-parányi részét áldotta meg az ő bölcsességével; amelyből legkevesebbet a vidéki városi hatóságoknak adott.

Én persze a mi szempon-tunkból, a magyar vendéglős kávé-sipar szempon-tjából beszélék. Ebből a szempon-tból állítom a fennen mondottakat s ebből a szempon-tból igazozolom be érvelem helyességét, valódiságát; amihez ugyan nem szükséges vajmi nagy fejtezés.

A multkori „Fogadó“ a vasárnap vendéglős és kocsmai zárás miatt tisztelt meg egy két vármegyét. En most ily tárgyat egy-két vidéki székesfővárosat választok, melyeknek tanácsfői különböző című intézkedésekkel fényeskednek a kupaktanácsi elméjűség bozotos mezején. Így például, egy nagy alföldi magyar városnak ugyancsak nagy magyar híri szomszédja, s egy másik, szintén historiai erélyi megyei székváros, akként tüntették ki magukat belügyi intézkedéseikben, hogy a fogadói és kávéházi üzleteket **zárórai határozatot** hoztak, minél fogva azok magukat

éjjel 12 órákor tartoznak bezárni — amiben ugyan még nincsen pikantéria. A határozatnok nevésegesebb volta csak ott tűnik ki, amikor a zárórai rendelet kötelezőnek magára csak az köteles tartani, akinek üzletcínálásra nincsen kilátása. Mig ellenben amaz üzletek, ahol a főtmaradásra megfelelő haszon kínálkodik, a rendőr urak kezéhez egy forintot surjanak le s a zárórai törvény rájuk hatályát veszti.

De menjünk tovább . . .

A kupaktanácsi észszeli intézkedések ama laboratóriumán, amelyben a bel-és külföldi közönség igény kielégítése és kiszolgálására épült nagy fogadóokra (különösen ha ez városi ingatlan) lép előírják, hogy annak tulajdonosa és

Sarkadi V. Győző és neje, szálodás, Déva.

személyzete tartozik addig fenmaradni, amíg a fél, illetve $\frac{3}{4}$ 12 órai éjjeli vonat be nem érkezik, de akkor is, ha a fogadói étterem és kávéházban már órák előtte — egy fia vendég sincs. — De, hátha az a féltizenkét óras vonat késsni talál jó 50—60 percet, ami pedig ösz-téli időben és különösen az erélyi vonatokkal, naponta megesis . . . Mi lesz akkor a zárórai törvényszerű betartásával?

De a pupák ész még itt nem fogy ki bölcseségből. Még tovább megy és különböző címen még több pupákságot halmoz egy rakásra. Ime, lássa aki ebben kételkedik. . .

(Folyt köv.)

A „Magy. Orsz. Pincér-Egyesület“ közgyűlése.

A váci-utcai régi új-város-háza közgyűlési termében tennapelőtt tartotta meg a M. O. P.-Egyesület a szegeden fucsusba ment II-ik r. közgyűlését. A forró melegség (s az ily ügyek iránti hidegség) dacára sokan jöttek el a gyűlésre, amely azonban ezáltal — leszámítva az apróbb félreértésekből származó incidenseket — aránylag komoly méltóságtejesen folyt be. A napirend pontján **ugy** szólván zavartalanul siklottak át s a zárszámadás és fölmentvények elé akadályokat nem gördítettek, míg a kandidáló bizottság által kijelölt tisztikart egyhangulag ültették az Egyesület székebe. Csupán csak annál a pontnál volt egy kis baj, amikor **Cukermánd János** (akit az egyesületből kizártak és ujból visszavették) a közgyűlésnek iránta való loyálisát semmi áron sem akarta megérteni. Azt a másik incidentet, a mit az elnököl Olmosi azzal támasztott, hogy a pincérség alapos ellenségét, a „M. V. K. Ipart“ akarta rászózni az Egyesület nyakára, nem vették komolyan, mint az elnököl alelnöknek chez hasonló többi rosszakaratu illetve komolytalalan dolga.

A közgyűlésen kissé kellemetlenül hatott az a körülmény, hogy a vidéki választmányok közül egy sem képviseltette magát. De a mi még kellemetlenebb szinben tünt föl; hiányzott a sajtó, a nyilvánosság képviselője. A „Fogadó“ szerkesztője és **Gerő Izsó**, könyvomatoss szerkesztő, egyszersmind az „Uj Hírek“ tudósítóján kívül ki sem jött el, vagyis éppen keresek ketten voltak jelen az újságíró emberek közül. A többi szaksajtónak hire-nyoma sem volt.

Ez az eset egyébként mind csak azt bizonyítja, hogy a hazai **miévti társadalom** szécsői egyáltalában nem óhajtanak tudomást venni a magyar vendéglős ipar eme hasznos és komoly munkálkodóiról, a pincérségről. Amihez

persze nagyban hozzájárult a pincérség nemely részének a közelmúltban nem épen a komoly s művelt elemhez méltó utcai s többi csatározása is, de ami mindazáltal nem szolgálhat okul a t. saját ignoranciájára, mert hiszen hasonló cselekedetek az értelmiségben sokkal fölül álló osztályoknál is gyakran előfordulnak, sőt ismétlődnek is. Reméljük, hogy a mi szakmánkban ily esetek nem ismétlődnek többé s hogy a pincérségnek ama szerelenségre vitt része is teljesen magához ter s a többivel komolyan, karöltve törekszik megvalósítani mindama dolgokat, amelyek ez ág mivelőit a tisztességes munka és megélhetés céljához juttatják.

Leszámítva a közgyűlésnek eme fogytékosságait, jól esett látnunk a gyűleleketben azokat, akik az Orsz. P. E. eszméjének a felszínre vetésétől nemcsak hívei, de mindvégig buzgó harcosai is voltak. Így a többek közt jelen volt *Dénes Miklós* (a mi régi Dreiszkerünk), az Orsz. egyesület uttörőinek egyike, s az első fővárosi mozgalmisták: *Schts L., Littman J.* és *Koltain* kívül mindazok, akiket az egyesületbe az újabb időkben nem a hívság dicstelen szereplési vágya, hanem az országos ügy iránti nemesebb törekvések készítettek. Biztató és kellemes ható volt ezekre a főváros egyik legelső kávéháza, a „New-York” társtulajdonosának, *Harsányi Adolfinak* a megjelenése, akinek a mi közdolgoink iránt megnyilvánuló jóakaró pártolását már nem egy ízben tapasztaltuk. A derék kávéházatulajdonos eme jóindulatát ezuttal szíves tetszéssel és lelkes éljenzéssel honorálták az Országos Egyesület tagjai, akiknek július 2-iki közgyűléséről a következő tudósításunk számol be.

* *

A Magyar Orsz. Pincér-Egyesület II. évi rendes közgyűlését a váci-utcai Újváros-háza dísztermében tartotta, amelyen helyből közel százan jelentek meg. Az elnökséget *Ólmosi József* alelnök vezette, míg a jegyzői tisztelet *Dr. Gyenes Manó* egyetli ügyész és az előadót *Révész Ferenc* titkár töltötték be.

Az ülést pont 10 órakor nyitotta meg az elnök, s amidőn a mult jegyzőkönyv hitelesítésére *Kovács Béla, Gárdos Sándor* és *Gelechner Károly*t kérte föl, elrendelte a napirend 2-ik pontját képező „Igazolványok és megbízólevelek” megvizsgálását, amelyre *Neumann Károly, Rocz Márton, Trenk Emil* és *Braun Vilmos* személyében négy tagu bizottság lett kiküldve, mely időre a közgyűlés menete is felfüggesztetett. Az ülésnek újból való megnyitásával a bizottság közel 400 szavazatról számolt be, s így a vidéki választmányok által beküldött szavazatokkal a napirend alapszabályzrú letárgyalásához legkisebb

kétség sem fért. Mindazonban *Braun Vilmos*, a titkár által fölolvastott igazgatósági jelentésnél alapos kritikát kívánt gyakorolni, amely azonban az elnök pincéri jétékonysága és klabriász-asztal összehasonlításai megokolása után tudomásul vétetett. Ugyanily könnyen estek át a számvizsgáló bizottsági jelentésen is, míg a tárgysorozat 5-ik pontja a zárszámadás és felmentvény megadással többen öhojtottak vitát provokálni, azonban *Kócán Károly* energikus föl-szólalására ezt a vitális pontot is, valamint a titkár által ezután fölolvastott költségvetését is egyhangulag vette tudomásul a közgyűlés.

Ami az Egyesület ellenzékének, az ugynevezett reformpártnak kissé nagy fejtörést okozott, a most következő 7-ik pont volt, amely az alapszabályok több szakaszán ejtett módosítást. *Dr. Gyenes* ügyész, a módosítandó §-ra nézve a következőket jelölte meg és kísérte megfelelő magyarázattal. — A 9. és 15-ik szakasz — mely utóbbi tagfelvétélhez két tanu aláírását tartja szükségesnek, a *szervezetbe tartozókról* szóló 26. a 34. 35 és 38-at, mely utóbbi szerint a közgyűlési s hasonló jogosultsága annak van, aki 4 hó óta tag, illetve aki tagsági díjjával ez idő óta nincs hátralék. A 39. § az újabb közgyűlésekhez 30 tag jelenlétét legalább is 100 szavazattal jelöli elő. A 40-et követő 47. az igazgatóság 12 számát 24-re emeli, míg a 47-ik a jogtanácsos, titkár, egyetli orvos megválasztását az igazgatóság hatáskörébe utalja. Módosították még az 51. 53. 56 és a 66-ik §-ok, s ezek utolsója teszi feladatává titkárnak a vidéki választmányok ellenőrzését.

Az itt föl-szórt pontokhoz többen hozzá szóltak, kik azonban jogtanácsos fölvilágosítás után eltagadták a módosítást, kivéve 6 tagot, akik 303 ellenében megmaradtak az ő ellenzéki álláspontjuk mellett.

A tárgysorozat 8-ik pontja a tisztikar kiegészítését írta elő, s eszerint egyhangulag lettek megválasztva: Elnök: *Géty Kálmán*. Alelnök: *Fritz Ferenc* Háznagy; *Neumann Károly*. Új igazgatósági tagok lettek: *Sziringer Pál, Kassai József, Morgenstern Ákos, Tanssig Samu, Kittner Mihály, Kovács Béla, Kócán Károly, Engler Károly, Rocz Márton* és *Gárdos Sándor*. A számvizsgáló-bizottságarendes tagokká: *Jamvra Károly, Knappe János, Takács István, Bodó Adolf, Bauer Zsigmond*, és *Schwartz Márton*, míg pótaggokká: *Balika György, Hebl Mihály* és *Boros Gyula* lettek megválasztva.

A 9-ik pontnál az indítványok következtek, melynél némi recenzust az egyesület hivatalos lapja kérdése keltett, amikor ugyanis a titkár azon indítványával szemben, hogy a hivatalos lap az eddigi maradjon, amelyre a tagok ezental havonként 10 fillért fizessenek

rá — *Ólmosi* azt indítványozta, hogy a közgyűlés a *M. V. K. Ipar* mellett döntsön. Am jelenlevők elnöklő alelnöknek ezt a csörgősapkás indítványát alaposan megnevetették s miután *Koltai József* a „Fogadó”-t ajánlotta, a melynek szerkesztője az *O. M. P.*-egylet eszméje felszínre hozója és a pincérség ügyeinek mindenkor őszinte s bátor harcolója volt, — *Neumann Izidor* a titkár indítványát nemelt szólt s az elnökkel szemben ugyancsak inkább *Neumannhoz* csatlakozott az egész közgyűlés. Ezután következett a jövő évi közgyűlés helyének megállapítása, melyre nézve a közgyűlés *Budapestet* állapította meg s melynek befejeztével pont déli 1 órakor a közgyűlés is befejeztét nyert.

EGYLETEK, SZÖVEKZETEK.

A m. orsz. P.-egyesület f. hó 5-iki közgyűlésére vonatkozva előző számban megemlítettük a közgyűlés előkészítését intéző bizottság s ennek vezetői: *Koltai József, Morgenstern A.* stb. ügybuzgó főpincér működését, amelybe említeteken kívül: *Tanssig Samu, Neumann Károly, Kócán Károly, Keszy Flóris* (a budai oldalon) *Geiszinger E.* stb. folytak be. Ennek, valamint az egyetli ügyész gondos előkészületének tulajdonítható a fentebb közölt közgyűlés gyors és zavartalan lefolyása.

Mozgalom indult meg Déván egy megfelelő helyeszközlővel ellátott „Pincér-egylet” alakítására. A mozgalom éien *Gonda Sándor* (régii opeista) és a központi szálló főpincérei állanak, akik bővebb információkért szerkesztőségünk-höz fordultak.

A mi családunk.

Képeinkről.

Írta: *Minden Tamás,*

Helyreigazítás.

A mult számú „Fogadó” boríték lapján hiba esett, amennyiben a „Jegőregebb főpincér” *Brunner Ignác* tevésen — *István*-nak lett szedve. Ugyancsak ily tévedés érte *Csukovits István* a győri „Hajó” szobafőjét is, aki a 3-ik számú Fogadó fölőlapján *József*-nek iratott. Az ezen hibásan szedett derék kartársainkban azonban egyéb hibás dolog sincsen, amit ugyan nemskora a „Mi családunk” is kellően fog igazolni. **M. T.**

Kiss Kálmán.

A korai tanulás és tapasztalatnak mindenkor megvolt és meg van a maga sikere. Amiről egyébként a mi *Kiss*

barátunk meggyőződött nemsokára, a mikor t. i. a Gleichenbergi fürdő és Grác első éttermeiben való éthordókódása után azonnal a fővárosi első nagy kávéházakba lépett alkalmazásba. A „Balaton”-ban, a „Belvárosi kávéház”-akban ép úgy megállta helyét, mint a „New-York” kávéházban s mint később a szegedi Kass vigadóban, ahol a frize-topincéri állást töltte be hosszabb ideig, valamint a nagyobb városokban ahol, hosszabb időn való éttermi-főpincérkedése után a nagyváradi *Scabó vendéglő* főpincér lett, ahol, míg derék, jóvalis főnökével a váradiak *Vencelje* megalakításán működött, egyben az ottani P.-egyletnél a jegyzői és lótlási (t. i. a egyeslet tagjaiból álló zenekari lótlási) állást töltte be és foly be a közügyekbe, valamint a „Fogadó” friss híri szerzési működésébe is nagy szeretettel és úgy buzgalommal, amiért nemcsak ottani kartársai, de mi is nagy szeretettel vagyunk a mi derék Kiss barátunk iránt.

Benky Vilmos.

Ő róla nem sokat kell mondanom; és pedig azért, mert a koronázó Székes-fehérvár eme derék szülöttjét már rég tisztelheteli vasmegeivé választották. Már pedig ez a körülmény (a mi t. Matsád barátunk tanúzása szerint is) teljesen elég arra, hogy valakire újabb érdemet róni nem szükséges. Benky Vilmos egyébként egész fiatalon a soproni kaszinó vendéglőjében kezdte pályáját, ahonnan a győri Bárányba, majd Budapestre a régi jó „Nagy pipába” Németh Jánoshoz került, honnan öt évi és kellő fővárosi tapasztalattal a vasmegeivé fehringi állomásra és innen Szombathelyre ment, ahol három első üzletet 12 éven szolgált át s tölti be most is a Szabária, „Polgári étterme” főpincéri állását s immár hat éve és mind t. főnökének mind a közönség és kartársai szeretete s közbecsülése mellett. Ez a szerető ragaszkodás okozta egyébként, hogy a fehérmegyieiekhez hasonló barna piros Benky úgy Szombathelyen maradt, mintha máshol se lett volna.

Ruwald Gyula.

Hogy pedig a multkor előírásba vett *Enderes József*, *Legáth* és *Palkovits* közé egy új képet vetitek; oka ennek az, hogy többen kérdést intézték e lap szerkesztőségéhez a tábornok urra. — *Ruwald Gyula* t. kartársamra nézve, akinek *állásforgatása* a mult „Fogadó” Hétről-hétre rovatában — kivételesen — nekem adatott le közölni. Mindazoknak, a jelen „Mi családunk-ban közöltek ajánlom, amely egyszersmind fenti céltól is tájékoztal szolgál, már tudniillik abban az értelemben, hogy a mi *Ruwaldunk* az ő pincérségében való clómeneteleket csakugyan katona szerűn tartotta be. 5 évig volt ugyanis borfű (amelyből 2 évi tanoncidőt

79—81. a pécsi (a fővárosi Csalányi étterem, jelen tulajd. atyja) Neissler J. éttermeben töltött.) 10 évig éthordó és fizetőpincér és ugyancsak 10 éve, hogy a főpincérséget folytatja. Mint ilyen különben 94-ben a kassai színház éttermeiben kezdte először a működést s folytatta aztán, — a szarajevói *Enrv-pában* az aradi volt Dobranszky éttermeiben, Temesvárt a Koronaherceg szállodában, miközben 2 évadot a Herkules-fürdői Gyógy- és az Ottó nagy étteremben is eltöltött, melyek után a pécsi (hazai) Aranyhajó főpincérséget foglalta le a két és fél évig, amelyet aztán a pécsi új *Nádor-lal* váltott fel, ahol a megújítástól 6 hóig, s ugyanaddig a zimonyi „Grand”-ban volt. Utóbbi üzletét májusban hagyta el, hogy azután átvegye a városligeti nagy „Fővárosi-pavilon” főpincérséget, ahol a „Hétről-hétre” szerint tenyleg egy valóságos nagy sereggel, közel 100 emberrel bonyolítja le a rendkívül nagy üzlet ügyeit. *Kováts E. M.* a fővárosi előkelő vendéglősöknek ez az ifju, de már rég nagyon népszerű

pokon is egészen ellepték. A derék számu publikumból persze elegend jutottak a hévízi domboni és a Szent-andrási-utba eső *Póca Lajos* „Mexikójába” is, amellyek mindig friss bivalytejére és *oladacsonyijára* ugyancsak tömegesen járnak.

A Keszthely legfestőbb részét képező „Hullám” környéke sem csöndes, bárha a hullámzó közönség elvenésége még csak junius utolján látszott kifejezésre jutni. Amivel ugyan *Strausz Miksa*, a „Hullám” kitérő fogadása vajnai keveset gondolt, levén az ő fogadójának minden szobája immár jó előre, még a tél idejében elfoglalva. Miokból aztán az ide kívánczok a városbani fogadókat is annyira s jóelőre lefoglalási igénybe veszik, hogy a többi nyaralónak a keresendő lakok ugyancsak nehéz gondját képezik. A „Vas” (volt *Bronner*) szálloda, a „Korona” és a régi jó időkbeli főnarradt Stampfelné vendéglője szobákat junius közepétől immár csak az ösmerős vendégeknek nyitnak.

A balatoni többi nagyfürdők az elő- és rendes évad megnyitáson szintén telestek s ezekben fogadói és vendéglői is vissza nyertek rendes élénk képüket. Élénk az élet (különösen jelen napokban) mindenütt, úgy a vizen miként a szárazon, s dacára az uktpalocaszentgyörgyi vicinális kánikulás lusta járásnak, az ember-forgalom a gyönyörű berkes zalai részen is épen oly magásra hágott, miként a zöld-lombesákokkal ekeskedő dímbes-dombos somogyi oldalon. Amit egyébiránt leginkább megtapasztalhatni a b.-fürdők élén álló *Szofokón* lehetséges, mint ahol ilyenkor a fürdőt ketté szelő déli-vasut állomásán tenyérnyi hely sincs elfoglalatlanul — pláne ha a vonatoknak érkezése van. De ekként áll a dolog a *telepen* is, (amely ugyan az elnevezés dacára is a valódi *fok*, minthogy a *Szó*, amannak középsője is itt a telepnél képződik) — amelynek ritka szép és nagy lombos fai közül vidáman kandikálnak ki a „*Sió*” és „Hullám”, s a nemes vidámításra szolgáló többi fogadó és vendéglő. A telepen különben ahány fája (ide érve a fülemülék dalától hangos bokrok fái is) annyi szép asszonya, lányája van, s ez a sok szép asszony és léány, a míg a teendők gőzerője igénybe nem vétetik, mind a *Telepi vendéglői* konyhák titkát bujja, fürkészi, mígvéglő a szakácsok és konyha-cukraszok eme működési helyét ugyancsak megszállja a szépségek tábora. Annyi szép szemben és becéző szóban fürdőn levő egy férfiú sem gyönyörködik és részsel, mint a telepi vendéglők szakácsai és cukraszai, akik alig győzik kielégíteni a finom, ropogós sültreke vonatkozó és a telepihez hasonlíthatatlan cukrászsütemények készítése módja iránt kérdésekkel őket meg-megostromló hölgyek seregét.

Fekete Lajos és neje, vendéglős, Kolozsvár.

vendéglője, büszkén tekint végig néha az ő válogatott pincér táborán s kelleme megeleődés tölti el, hogy azok élén a pincérségnek — ugyancsak egyik elsőrendű és valóban tehetséges tagja áll.

(folyt. köv.)

Nyári vendéglők.

Fürdőkön, nyaralókon.

Az előszezonok junius 15 és julius 1-seje elmúltak, s a hivatalos fürdőélet megkezdődött. Azaz hogy, még nem egész teljesen, mert az erdélyi fürdők valódi szezonja csak e hó közepével lép életbe. Ellenkezőleg a balatoni fürdőkével, ahol már a mult hó derekán is majdnem telefürdő-publikumra szálltak az áldott nyári napsugarak.

A magyar-tenger legkiesebb pontján, a „maradi” szép Keszthely tájékbán lévő „Hévíz” promonádjia már a mult hó elején tarkázott a közönségtől s a *Leitner* „Nagyvendéglő” verandáit a „pi-pi-piros” arcu szép *szalavármezei* hölgyek nemcsak vasár-, de hétköznap

Váradi Gyulában, a telepi fogadók és vendéglők kitűnő igazgatójában, különben egy igen jó pincér-vendéglős vezett el, aki azonban mindennek dacára is fényesen beigazolja az ezen hivatalára való ráteremtést, és pedig azzal, hogy a vendéglőszükség igényei kielégítésére oly pompás gárdával rendelkezik, a melynek fejei és vezéregyenei mind csupa művelt és jeles szakemberekből állanak. Az az állítás, hogy jó pincér nélkül jó vendéglő és jó vendéglő nélkül jó fűrdő nem létezhetik, a telepen fejeződik ki legjobban, amelynek vendéglői és kávéházi pontos és kifogástalan kiszolgálásáról nemcsak a nagy közönségből, de a mi szaktársadalmunkból kikerülő fogadós és kávéfűrdő-vendéglőtől is hallottunk véleményezést. Ezek a vélemények nemcsak a telepi üzletek pincérségét illetőleg, de első sorban azoknak igazgatójáról, Váradi Gyuláról fejeznek ki dicséretet.

Ugyancsak ez a nézet áll a Telep és Siófok közé ékelődő „Fogas” fogadóra, a melynek elsőrendű szakérőből lett derék vendéglőse, *Cservényi Ferenc*, az ezen üzlete előtt a telepi vendéglőknek volt bérlo-tulajdonosa, a fősúlyt első sorban szintén a kiszolgálást teljesítő egyénekre fekteti s ebben ugyancsak a legelső helyet foglalja el. A Cservényi valódi magyar konyha-alapra fektetett vendéglőjéhez hasonló üzletek eredményezték, hogy *Siófok fűrdő* a kontinens legjobban látogatott fűrdője.

Balaton-Földvár, az „uri fűrdő” fogadói és jószágainak bérloje és régi jó vendéglőse: *Ben Gyula* már szintén elkészült az évad megkezdését hirdető jelentések szétküldésével, de lekötözött már *Fonyód-fűrdő* népszerű vendéglőse is, *Schuszter Hugó*, az Andrássy-utí volt Plasztikon-vendéglő és étterem tulajdonosa, hogy a fűrdői publikum harom és fél havi igényét kielégítse s hogy az évente bővülő és szebbülő eme balatoni fűrdőt maga is élvezze.

Balaton-Bérnyé „Magyar tenger” szállodájára jó *Fehér Sándor* szintén kitűzte a lobogót s miként Bérnyét, úgy *Boglári* is teljesen megszálta már a fűrdőzők serege, amelynek sűrű hullámlámsza a reggeli kakasszótól késő estig tapasztalható *Berger V.* vasuti fogadója verandán, és a fűrdő-város közepén levő *Schwartz J.* fogadójának dús-lombu s árnyas nagy kertjében.

Kicsi a terünk ahhoz, hogy jelenleg a Balatonnak *Lelle, Almádi* s a tül-félen levő *Firad* (Tihany) és a többi fűrdőiről szólhassunk, de kicsi és kevés a gyönyörű Balatonnak minden fűrdője és nyaralója is ahhoz, hogy be tudnák ezek fogadni azt a tementelen (s nemcsak hazai, de külföldi) közönséget, amely évről-évre, kora tavasztól késő őszig, de még télen át is özönszámba jönne, — ha a Hévízre döcögő omnibuszok

és az ábrándozva sétáló *néksümegetapolcakeresthelybalatonscungyörgyi* viciálaisok helyett vigan esingelő villámok és gózkocsik robogának.

(Befejezése következik.)

KÜLÖNFÉLE KÖZLEMÉNYEK.

Lapunk legközelebbi száma f. hó 16-án, azután pedig vasárnaponként pontosan jelenik meg.

Hymen. *Róhát* János, kiváló szaktársunk a kolozsvári Biazini-szállodának bérlo-s az Európa-kávéház társulatjdonosa, *Kölczösvárról* eljegyezte *Herskovits Olga* kisasszonyt. Az őszinte szerelemből kótendő frigylen felhőtlen öröm és tartós boldogság legyen. — *Horváth József*, a nagyváradi vasuti vendéglő rifetője B-Gyuláról eljegyezte *Montag Juliska* kisasszonyt, *Montag Gyula* építmester bájos szép leányát.

A Kis pipák -ról. (*Fülöp Katica házassága.*) Kis pipák, a mi üzleteinknek eme specialitását, ugyszólván mindenütt léteznek. Mint ahogy meg volt Budapestnek a maga *Karikás* „Kis pipá”-ja, úgy megvan ez a kocsonyájáról és avasi boráról népszerű Miskolc-nak, a malós-béli kenyeret elő Debrecennek és a tyuktojásnyi kavicsokkal *flaszterező* Nagyváradnak, de még Kolozsvárnak is, ahol ugyan a pompás lucskos káposztát főző *Fekete Lajos* „Vigmagyar”-ra változtatta át ezt a barátságos címet. Ami különben a Kis pipáknak a maguk jó híre és nevét biztosította, az a körülmény, hogy nevezett üzleteket rendszeren olyanok vezetik, akiknek figyelme első sorban a tűz-helyre irányul, s a fősúlyt arra helyezik, hogy a torkos gyomor szeretlen kívánalmait az egyszerű, de a nemében páratlan magyar ételek különlegességeivel minél jobban kielégítsék. A váradiak ebben ugyan nem panaszkodhatnak az ő Kis pipájuk jó vendéglőseire, akiknek ez okból egyszerű és mindenkorra a becéző *Katica* nevet adták. Hogy pedig a nagyváradi Kis pipás, t. i. *Fülöp Katica* mint igyekezett és felelt is még eme hivatásának, azt ismét az az eset igazolja híven, hogy derék szaktársnónk még a férjhezmenetelről is majd elfeledkezett. Amde Petőfi „A virágnak megtiltani nem lehet” örök törvényének teljesülni kell s ez az eset *Fülöp Katica*-nal is bekövetkezett, a mennyiben *Hymen* ő felsége őt is egybefűzte az ő szíve választottjával. E rózsalansok esemény egyébként még a mult hó elején történt, amikor is a nagyváradi Kis pipa tulajdonosát, *Fülöp Katicát*, *Szilágyi János* vezette előtárhoz. A nagyváradiak közkedvelt vendéglősnéjét és derék élete párjának sikerült képét amidőn ez alkalomból lapközönségünknek is bemutatjuk, egyben azon őszinte

kívánatunkat fejezzük ki, hogy a váradi „Kis pipá”-nak ezental a kettős erőnek megfelelő még nagyobb forgalma és sikere legyen!

Kimaradtak. Lapunk má számból térszűke miatt kimaradt: *Minden Tamásnak* az „Első fogadó” című krónikás verse befejezése, *Lobermayer József* költeményei és több több hírek. De a jövő számba maradt egy igen érdekes leírás közlés is, amelyet lapzártakor tettünk *Schmidt Antal* szaktársunktól, St-Luisból.

Kaszás Lajos kökeresztje. A Muhr nagy-vendéglő előnyösen ösmert főpincérecnek, Kaszás Lajosnak a *Fogadón* kívül most már a „Borászati Lapokra” is szüksége van, lévén néki ugyanis egy szép nagy darab szőlője (amelynek műveléséhez nemcsak gyakorlati, de elméleti tudomány is szükséges) Kaszás Lajos szőlője különben mielőttünk azért vált nevezetessé, mert annak a nevezetes zalaegerszegi Fehérképpel szembe néző ormára egy díszes kökeresztet állítat, hasonlóan a Zala-Vás kiemelkedő részén mindentűn látható régi szép hagyományokhoz. Amidőn pedig a hagyományokhoz ekként ragaszkodó derék főpincérec az Isten dicsőségére s a szép vidék emelésére alkotott ezen maradóban becses műven el emlékdünk, eszünkbe jut a könnyelmű viszonyokkal annyira kapcsolt mi szakmánk népe, akik közül hányan hány becses maradóhoz döglöt (ha nem is kökeresztet) intézhetnének, ha nem a Kártya és löverseny-ter, hanem a Kaszásokhoz hasonló német nézet, szorgalmas munkásság és takarékoságra gondolnának.

Cseresnyelakoma. Ha N.-váradon jól s egy jót akarunk mulatni, hát egyszerűen fogja magát a publikum és elmegy egy a Pincéregyület *maladorjai* által rendezett ünnepélyre, amelynek rendezésében, kitalálásában ezek a matorok az illető dolgokkal foglalkozók közt a legelső helyet foglalják el. (A *Budapesti székelt idegen forgalmi vállalatnak volna szükséges így szentelés is nagy gyűdelelt egyénekkal rendelkezni, mely eszben nem vetemednének a Rábi angyi által is megnevelt „bika viadalok” rendezésére, MAGYARORSZÁGON . . .*) Az addig rendezett *Falat-estély, Morzsa-lakomá-n* kívül egyébként „Cseresnye-lakomá”-t rendeztek s ezental nem az egylet házában, hanem a Kőrösön, amelyik *Szabó Gyula* vendéglőjének kertje alatt (N.-várad leendő *Velenéje* helyén) folyik. Az ideát pedig — mint váradi tudósítónk írja — az egylet nagy (és okos) fejű alelnök *Bors János*, a *Szauer és Dolgos „Bazár* éttermei” jóvialis főpincére találta ki. Eszébe jutott ugyanis neki, hogy *Som-hegyi Dezső*, a vasuti I., II.-od osztályú vendéglő főpincére a vasuton érkező

minden gyümölcs és tej-vaj szállítmány-nak az elejét veszi és fölözi le. Ergő, Somhegyi lefogja fölözni a 4-ig érkező cseresnyé szállítmányokat s abból egy a kalmi lakomával kapcsolatban nagy-trakcióval adatik a t. publikumnak, füzte az eszméjét Bors, és az erre való rendezőseget menten meg is alakítja (de minden elnök nélkül — tekintettel, a menházi únr. epély, csupancsak 27 elnök-ségére). Ez a rendezőség azután Bors, Kiss, (a „Fogadó” levelese) Müller (a váradi pincérek színes-művésze), Schmidt és Somhegyi részvételével az ottani összes lapok által is közölt következő előzetes és kedvyes értesített bocsátott ki:

Mindazokat, akiket illet s akik a használó rendkívüli de minden tekintetben valódi kedvet osztó ünnepeknél részvesztési óhajtanak; ezenel megújítják a Szabó Gyula vendégfogóiban a „nagyváradi főpincérek” által rendezendő láncozás (t. i. zárkórú), „Cseresnyé-estély”-re, ahol a 2 koronáért — rántott csibe cseresnyé — befűt és salátával, cseresnyés rétes és cseresnyés talon sajt és rogyásig való cseresnyé, (amelyet Somhegyi kártszánk vasuti cseresnyé-vállalkozó többféle gyümölcselel állít elő) adatik. De a teretkekhez egy-egy adag megletés és jó piész-re méltó valódi hős is jár, meg ezenkívül a kártszánk és a rétes által és Müller színes-művésze kártszánk rendezőség műkedvelői előadás rendezetnek. Az ünnepegy szimbólusát szolgáló vendégfogó kertje alatt folyó Kőrösön a váradi Pincér-egylet pincér-banója, ének- és a nápolyi zene közre-működése mellett lapionokkal kivilágított csónak-szerenád eszközölték, melynek előtte a 10-percel elők, Klein A. felügyelőjét Kornenburgól érkezett csirkék Kiss Kálmán kegyes kere által kivégzett- és Szabó Gy. vendégfogó ur főrő zsírjában zsemle-morszára süttetnek. A folségek kedvet árasztó pillókészre mentes italok intője a mi derék, szakított szagos és aranyosi Bors János lesz, a mi Starsafelli-sajtjából megfelelő adagokat szelő s juttató Tró József — aki eme derék sajtot Anglus-oroszából évekkel előzőlt káposztasajtjait vámméldki hozta be, — leendő.

Nota bene: a) A megletések iránt mindenkit megnyugtat szeretettel háziasszonyunk: Szabó Gyuláné önnagysága; b) A történetekért felelősek: Bors János, Schmidt Lajos, Somhegyi Dezso, Szederkényi János, Weisberger Jenő, Klein Adolf és Klein Ernő (aki a vállomosság csodája elektro-technikai mutatóvány-szerző és előadója) és Klein Márton, Kovács Béla, Fehér Károly, Tró József és természetesen — Kiss Kálmán; c) A mámak-babok egyszerű öltözözetben jelenjenek meg, hogy a Bura-Bura... zsenészeket a fényes tolették ne zavarák; (d) A Starsafelli (sajt) cseresznye nem azonos az amerikai borotváló géppel, amint különben fentiekkel híven aláír: Kiss, Klein és a „Pecse-szöllősi” vámbivalar.

A f. hó 4-én rendezett ezen mulatság egybékint kitűnően sikerült, amire nézve mi még csak azt jegyezzük meg, hogy az igazi humort termő jövőideken a hasonló csupa bolondéria és tréfa alapján rendezett mulatsággal is valóbb s több eredményt érnek el, mint a budapesti idegenforgalmi vállalat az ő bika-vadifalé mutatóványával; mert amint itt a drága pénzen vett igéreten kívül senki miben sem részveszt, addig amott szív-ből és igazi jóízűt mulat s a mellette, hogy ez a mulatság alig kerül valamibe, még jól is lakik az igen tisztelt publikum.

Ezüst menyegző. Valkovits Sál-mul vendégfogó, a szatmári Kossuth-

kerti „Kioszk” érdemes bérője, f. hó 3-án ünnepele meg házasságával 25 éves évfordulóját hitvestársával, Schwartz Juliannával. A közbecsülésben és tiszteltetben álló házaspárt számtalan sokan üdvözölték az ismerősként és jóbarátok közül.

Eljen Harsányi! — Harsányi itt, Harsányi ott, és Harsányi a szakebeliek érdekében történő minden jól és nemes dolognál — ott van. A M. O. P. egyesület 5-ki közgyűlésén is jelen volt (és pedig egész az ülés végéig) a derék Harsányi és a New-York kavéház népszerű társlajdonosa, akat midőn a tanácskozásukba elmélyedt gyűlésezők özservettek, a kellemes meglepetéstől jól eső örömmel kiáltották fel: — Eljen Harsányi! . . .

Idegen és hazai forgalom és — napi sajtó. Furcsa ez a mi napi sajtónk, nagyon. Csak nézzen bele valaki, különösen egy egy hétfői számba, amikor a rendes cikk- és napihírek helyén a hazai-fürdők stbvel kapcsolatos és hasznos hazai forgalmat közlik le és nyújtják ki jó terjedelmes lapfölteléknek, hogy ilyenkor mi mindent össze-vissza nem írnak arra, hogy a hazai közönség, ez a türe való hazai közönség, hogy és mint pártolja a külföldi fürdőket és mint nem-e minden természeti kincsével, csodával megadott hazaiakat? A legérdekesebb pedig a dologban, hogy a többi hétközre és vasnapra eso számok hirdetés rovatai csak egy hemzsegek az idegen fürdőtől. Hát a napi sajtó, a jó lsten áldja meg Önöket; Önök — vagy legyenek magyarok vagy ne legyenek azok. Vagy talán kegyetek a hazai (idegen) forgalom érdekében azt is összegegyeztetetők vélik, ha folyton az istriai, ausztriai és többi istriai fürdőket reklámlják! Igaz, hogy egy lapnak retentő kiadásával szemben minden érdekszerűséget föl szükséges használni, ámde akkor ne skrupulozuskodjanak kegyetek, t. napi sajtó a külföldet oly hó szeretettel látogató közönséggel; vagy pedig rántsák le a sárga földig, ugy, hogy az ördög menten vigyen el mindenkit, aki a hazai fürdők helyett külföldieket látogat, de azonban ekkor az ördög vigye ám el az Önök minden idegen-fürdő hirdetését is, amelyek egy csipetet sincsenek előnyére — a hazai és idegen forgalomnak.

Szerelomból. . . . Hányan dobták el már ifjú életüket s lettek magunkat gyilkosai a miatt, hogy a föllobbanó szívek vagyis reményei a szülők támasztotta nagy akadályoktól nem teljesültek . . . S dacára a napirenden lévő szerelmi öngyilkosságoknak, a sok ostoba szülőmég sem okul és tér magába, hanem lelketlen, állatias makacsággal halál vagy romlásba üzik saját szülőiteiket. Így tapasztottk halálba felegetlen gyermekeiket a demecseri koszmáros a felesége is, akik szép Róza leányuknak nem engedtek, hogy a demecseri vasuti állomás pénztársát szerezze azon okból, hogy a pénztárs keresztyén. Hát ugyan mi köze legyen ehhez a szerelomek? . . . Az oktanul szülők persze ezen a kérdésen nem gondolkoztak, talán még akkor sem, amikor a két egymástér igazán hevülő

fiatalság öngyilkossá lett — szerelemből. Mint szatmári levelünkön írta, Bors Lajos és a szép koszmáros leány, Róza, mult vasárnap esküdték egymásnak örök hűséget . . . Eskető papjuk és nászgyűjtők — két revolvert polyo volt. . . .

Macskaköröm, verbesiripelés. Minden Tamás m-társunk alig pár hete foglakozott ezen a helyen a M. V. K. I. című lap bubánatosságával, amely tudvaleglen nem valami jószívű szimpativaleg viseltetik a hazai pincérség iránt, ebből következőleg a magyar vendégfogó és kávéipar iránt sem. (S halatlan dolog! — mégis ezt a címet használja főcímeül . . .) De hát hagyják! ezen újság csinálói sose voltak embe-rei a mi szakmánknak, s így e szakma érdekszolgálatához sem érthetnek. Ellenkezőleg a mi t. lap-társunk, a „Vendégfogók Lapja”-val, a melynek kis utjában lehetne a M. V. K. I. tudománya s a melyet ez a lap mégis alaposan legyűrt, a szerencsétlenül megválasztott taktikája miatt s most a V. L. eme hibás taktikáját mi ellentünk fordítja, s minket macskakörömlő meg, a M. V. K. I. módjára. Mi igazán nem értjük a mi t. lap-társunkat, a V. L.-t, aki a mi fajtánkból való s akitől inkább azt vártuk volna, hogy a minden más szakkalpot fölülmuló mi szép kiállítás és tartalmas lapunkra nézve elismerést fejezze ki. De hát ha nem így, hanem másként taktikázik és köröml a mi t. lap-társunk, mi nem tehetünk mást, minthogy elmondjuk a „Virágregék” híres költőjével: „Szavaz! Ágon csüszgedő ajakkal, — veretek csak csirpéjletek! . . .”

Az ecetesek érdeke. Az ecetesek is, mint a többi halandók a világon, arra törekednek, hogy a közjainkat megjavítsák. Hogy pedig ezt tegyék, a mult szerdán a fővárosi Kereskedelmi és Iparkamara disztermében vagy 120 ecetgyáros és kereskedő részvételével kongresszust tartottak, ahol az ecetipar ókások helyzetének megvizsgálása okból, azt óhajtották és vették pontozatokba, hogy a kormány minden hektoliterfok szesz után 16 korona jutalomba részesítse őket. A savanyúsággal foglakozók kongresszusa elnöke, titkára és előadója különben mind a Braun pezsgőgyárosokból teltek ki. Kedélyes dolog, hogy az ecetesek érdekeit olyan híven szüvikre vették ezek a pezsgőgyárosok.

Gyászrovat. Szomorú sors érte Láng Emil közismert szaktársunkat, a fővárosi „Keleti” kavéház é-főpincéret, akinek hön szeretett neje, szül. Simon Etelka, hosszas szenvedés után 32 éves korában elhalálozott. Az előkelő földbirtokos családából származó s az ugyancsak neves famíliából, a fehér-megyei langfalvi Láng-okból való férjén igazi szeretettel csüggyó hitvesnek gyászosa elhunytja és temetése Salgótarjánban, a hű férj és szerető rokonok körében történt. — S-A-Ujhelyen a „Magyar király” sórcsarnok főpincére

Fazekas Igrác, rövid szenvedés után jobbélre szenderült. Holtestét Szegedre szállították, ahol szerető neje és nagyszámú rokonsága részvételével hejleszték örök nyugalomba. — Böhm Emil, a fővárosi Prindl-vendéglőnek hosszú éveken át volt főpincér június 27-én az árnyékvilágból elköltözött. A széles körben ismert és közbecsült főpincért, aki régebben a „Budapesti Pincér-Egylet”-nek is elnöke volt, főnöke és több előkelő vendéglős, valamint a B. P. K. tagjai közül, Mitronitz Adolf elnök vezetésével díszes számmal kísérték el utolsó útjára. — Ottenbacher János Szabadkán a mult hó közepén jobbélre szenderült. Az elhunytak gyász-tisztelességén Ottenbacher Lajos, a fővárosi „Balaton” kávéház derek nappali p.-alkalmazottja is megjelent, aki az elhunytban híver-öccsét gyalozja. — Auil Ferenc, a budapesti Egger-iroda vezetője s volt régi pincér, a mult hó utóján elhalálozott. Elhunytát családja és nagyszámú rokonsága és ösmerősei gyalozják.

Konyhaművészet.

Szárgaleves, hercegnő módra.

Lichtenstein Ödöndö.

1 liternyi huslében 1 1/2 kg. bármily vékony spárgát jól megfőzve, kevés vajjal készített világos rántással és 2-3 kanál tejföllel forralták s kevés főzés után az egészét finom szitán átörkítik. Vajjal kikent kis kagyló- vagy díó-formába szárnyas farce-t teszünk, az egyik felébe pedig nagyon kevés finomra vágott sonkát, melyet forró vízben főzünk ki s csupán a tállalás-kor tesszük a levestbe.

Kelvirág, genfi módra.

Szép, nagy s nem túlságosan előfőzött kelvirágot kerek táira helyezve, béchamel-mártással leöntve, megszólt pármái sajttal s kevés apróra vágott sonkával leszórt; körül apró, de egyforma kelmiből helyezünk, melyet szintén leöntünk béchamel sec.-vel, a sütőben kissé megpirítjük (granatirozók) s a kelimbokra egy üjhegynyi hideg, reszelt pármái sajtot helyezve feltálaljuk.

Borju-turbán, Pannónia módra.

8-10 egyformára szedelt borjuzelettel jól leharítva, felereszt páncsot nyelvel, felét fehér szálonnal megfűzve, vajjal kikent serpenyőbe helyezük s 1 decél fehér borsal sánterőzök, ezután kerek táira kör-alaku szárnyas farce-t, melynek közepét kenyér szőlővel kitöltjük s a szeleteket rá téve, szennyal és vajas papírral borovítva (hogy fényt kapjon) a sütőben 25-30 percig sülni hagyjuk.

A hazai fürdők és nyaralók idény-kezdete.

Balaton-Fürdő idény május 22. szeptember 30.

Balatonföldvár fürdő-bérlő és vendéglős Bem Gy. Id. június 15. szeptember 30.

Balaton-Boglár id. május 15. szeptember 30.

Balaton-Berény (vendéglős Fehér Sándor) id. május 15. szeptember 30.

Balaton-Fonyód (vendéglős Schuster Hugó) id. június 15. szeptember 30.

Balaton-Almádi (a Bakony alján) id. kezdet június 15. szeptember 15.

Siófók id. június 11. szeptember 30.

Szlánc-Acélfürdő id. május 15. szeptember 30.

Lajos-forrás fürdő (Kassa mellett) megnyitása május 15.

Birtfa-fürdő id. június 21. augusztus 30.

Tusnád-fürdő id. június 15. szept. 15.

Szolyva-Hársfalva (Bereg m.) id. május 15. szeptember 30.

Daruvár (deli vasút állom. Szerémség) id. május 22. szeptember 30.

Zólyom-fürdő megnyitása május 22. id. szeptember 30.

Jód-fürdő (Kisküttől m.) id. június 1. szeptember 15.

Stajerlak-nyaraló tul. Svager Károly május 1. október 15.

Löcse-fürdő id. május 22. szeptember 30.

Szössz-gyógyfürdő (Abauj m.) id. május 15. szeptember 15.

Szt.-László (Püspök) fürdő Nagyvárad mellett május 15. szeptember 15.

Felix-fürdő Nagyvárad mellett május 15. szeptember 30.

Parád-gyógyfürdő id. június 21. augusztus 20.

Lucsiki-vasfürdő (Liptó m.) id. május 15. szeptember 30.

Rigós-fürdő (Temes m. Temesvár-Radnappali vasút mentén) id. kezdet május 1. szeptember 30.

Jegenye-fürdő (Kolozs m.) Bánfilyhunyd és Kolozsvár között. Id. június 15. szeptember 30.

Tarcsa-fürdő (Vasvármegye) id. május 15. szeptember 30.

Újtátrafürdő id. június 15. szeptember 30.

Bartlanglét (Tátrafürdő) id. kezdet június 15. szeptember 30.

Igló-Fürdő (Iglótól félórányira) id. június 1. szeptember 30.

Vihnye-fürdő (Bars m.) vasuti állomás Szénásfalva-Vihnye. Id. június 15. szeptember 30.

Előpatak, vasuti állomás Földvár. Id. május 15. szeptember 15.

Máriavölgyi fürdő, vasuti állomás Szinyér-Váralja. Fürdő-kezelő Kudits Pál. Id. június 1. szeptember 30.

Herkules-fürdő (Krassó-Szörény m.) id. június 15. szeptember 30.

Buziás-fürdő (Temes m.) id. kezdete június 15. szeptember 30.

Balf-fürdő Sopron mellett. Id. május 15. szeptember 30.

Trencsén-Teplék (Trencsén m.) id. június 1. szeptember 30.

Rajec-fürdő (Zólyom m.) id. június 1. szeptember 30.

Fenyőháza id. kezdet június 15. szeptember 30.

Zselencz-fürdő (Liptó m. Rokossinyi Pál fürdő-bérlő) u. posta Luzsna. Id. június 15. szeptember 30.

Baldóci gyógyfürdő, u. p. Szepesváralja. Id. június 15. szeptember 30.

Lucsiki-gyógyfürdő (Liptó m.) id. május 15. szeptember 30.

Borszék (erélyi fürdő) id. június 15. szeptember 30.

Sztojka-gyógyfürdő (Szoínok-Doboka m.) id. június 1. szeptember 15.

Gyerlyán-Liget (Máramaros m.) id. június 15. szeptember 30.

Csi-, jód-bróm-gyógyfürdő Posta Rimacsics, id. május 1. szeptember 30.

Büdtöskő (kén-sósfürdő) Nyitra m. vasutállomás. Id. május 15. október 15.

Dobsinai jégbarlang (a világ legnagyobb természeti csodája). Megtekinthető október 1-gig.

Pástyán egész éven át nyitva Nyári id. május 15. szeptember 30.

Korymca (Liptó megye) idénykezdet május 1-től október 1-gig.

ÜZLETI HIREINK.

(Helyváltozások.)

Változások. Ezek a változások tulajdonképpen eseményt jelentenek nekünk, s az ily eseményt bárminél szívesebben halljuk és olvassuk; ami egyébként érhető is, lévén az egész ország egy város, amely várost több-kevésbé mind ismerjük s a melyhez több-kevésbé mindnyájunkat fűz valamely kapocs. Így ismerjük és fűződik hozzánk Devának régi „Fehér kereszt” fogadója, ahol sokan voltak s fordultak meg, mind a már rég önnálló üzletet vezetőik, mind pedig a pincérséget annak reményében folytatók közül. Ennél a régi jó fogadónál egyébként csak annyiban történik változás, hogy a város a tulajdonát képező fogadója a jelenlegi bérlő beteresztésére új árjelést hirdetett, s azt a beadvány értelmében teljesen újvá építette, alakítja és négy ezer koronával olcsóiban továbbra is az immár öt év óta bérlő *English* Béla kezében hagyja. A dévai vén-fogadó tehát megfialodik, megszűnik és újból rendeződik s ez előnyös változásában ismét ama régi jó gazdája vezetésében lesz, akit szerénysége és sokoldalú intelligenciája miatt a régi Hungaria és Angol- királyonbéli pincér kartársán kívül a művelt társadalomban szerettek és becstelték nagyra aképen, amint jelenleg Déva városának intelligens közönsége veszi tiszteletével körül. A szerény de kőzetisletben kiváló s a nekünk régi jó ösmerős *English* Béla fogadós szaktársunknak, fogadója változása alkalmából szívólv kívánunk sikert és jó szerencsét!

Uj vendéglő. *Cegléd* Sándor, a nagyváradi „Zöldfa” szálló volt kiváló tulajdonosa és szőlősgazda, a Teley-utcában lévő saját hazában egy nagyon szép díszített polgári vendéglőt rendezett be. A bpesti „Politikus szatócs”-hoz hasonló szép vendéglő megnyitása a napok ban lesz.

Uj üzletember. A vendéglős pályúra a pincérségből ismét egy odaváló igazi szakember lépett, és pedig azoknak egyike, akit nemcsak szaktudása és kollegiálitása, de szép műveltségű is általános szeretnek és becsülnék. Az új szak- és üzletember *Csóka* Frigyes, a fővárosi körökben is előnyösen ösmert főpincér s több az aradi Hungária kávéház közkedvelt második főpincére, aki Temesváron az Uj Zenecelő-órához címzett jó nevű vendéglőt vette meg, amelyet megfelelő renoválás után ünnepélyes megnyitással a mai nappal, július 7-én adott át a közfoglalomnak. Öszintén kívánjuk, hogy derék barátunk, e jó szakember tudása és törekvése mindenben érvényesüljön.

Korrigáció. A dévai központi fogadóról a múlt számunkban téves információ alapján közöltük, hogy azt volt bérloje, *Csala* Gábor közel négy éven át bírta, holott a szálloda alap két éve, hogy megnyit. Ezen korrigációkkal egyetemben szükségessé válik annak a megemlítése is, hogy *Sarkadi* Győző az üzletet elődjétől nem a legrendezettebb körülmények között vette át, amelyet azonban törekvő igyekezetével és művelt modorával máris a legforgalmasabb üzletek sorába emelt Sarkadi szakértésünk egyébként az erre való valódi elemes üzletességét 25 éves működése közben szerezte, amely hosszú idő alatt az üzletvezetésnek azt a határozottan jó oldalát is fölismerte, hogy önállóan kezelte üzletnek föltétlen sikerét s hasznát első sorban is az üzlet munkásaival való harmonikus együttműködés biztosítja. S ez a helyes fölfogása megfelelően jut kifejezésre az általa *munkáltsársáknak* nevezett pincérségénél is, akik emiatt nemcsak iránta vannak szerető ragaszkodással, de fokozódó is igazi munkakedvvel az üzlet valódi érdekeit iránt is. A dévai Központi fogadó eme derék bérloje és mindenben hasonló nemes gondolkodásu nejének sikerült fényképét mai lapunkban mutatjuk be t. olvasóinknak.

Nothnagel Lajos, a győri vasuti vendéglő III. oszt. étermének hazumább időn át volt főpincére. a jóhírti Győr — szabadhegyi Nagyvendéglőt bérbe vette. A szakavatott kezébe került jó nevű üzlet új vendéglőset nagy számu ismerősei, Győrből is gyakran fölkeresik.

Fogadó megnyitás. Hódmezővásárhely új fogadójá, melynek építéséről már megemlékeztünk, f. hó 1-én

Szarvas-szálloda címen nyílt meg. Az új, nagy üzlet tulajdonosa, *Kun* Miksa rendkívül nagy áldozatokat fektetett a szálloda felépítésébe és berendezésébe, minőföleg az a városnak nemcsak legdíszesebb épületét, de H.-M.-Vársárhelyi és vidékének telegelánsabb fogadjóját is képezi. Kun szakértésünk régi üzletében, a Központiban az üzletvezetést továbbra is fivére, *Kun* Dezső intézi.

Az öt Takács. Hiába, az ember csak ember, s az embernek tévedés a dolga, bárha az illető Minden Tamás is. Aki egyébként a tévedésnek ama hibájába esett, hogy a múlt számunk ezen rovatában, a győri *Takács Jenő* üzlete átvételével kapcsolatban négy *Takácsot* írt, holott tudvalevően a mi egytől-egyig mind vérbeli szakember Takácsaink öten vannak, és pedig a legidősebbik: *Takács* János, a fővárosi Medikus kávéháznak volt jó hírű bérloje, jelenleg a stoozi-fürdő nagyvendéglőse; *Takács* Jenő a győri Bors-utcai volt Heberling vendéglő jó nevű tulajdonosa; *Takács* József, a győri Kisfaludy kávéház főpincére és István — fővárosi Erzsébetvárosi-kör főpincére, míg az ötödik, Peter, aki jelenleg vítezi teendőket végez a pozsonyi tüzérségnél. Csak kötelességet vélünk teljesíteni, amiód a mi derék Takácsainkkal ekként beszámolunk s az ötödiket, pláne a legkedvesebiket (miután ő a *legkisszebb* az öt fivér közt) a katonát nem sikkasztuk el. Aki amilyen hasznos tagja jelenleg az ágyvalud elzozó hadsergekné, éppen olyan hasznos munkása lesz nemskóra ismét az általa éveken át gyakorolt mi iparunknak.

A Benrad üzlet. Nagyváradon a Füchsl palotában fényes Bihar kávéház tőszomszédságában lévő Eterem és sűrődét, mult hó elején vette át és nyitotta meg *Benrad* Albert. Egy mult havi számunk említette eme hírünket azzal egészítjük ki, hogy *Benrad* szakértésünk vendéglője a vele egy fedél alatti Biharhoz ugyancsak hasonló előkelő berendezésű fényes üzlet, amelyet azonban még szebbé s tökéletesebbé az új vendéglős kintő igyekezete s a szakavatottságnak mindenben megfelelő vezetése emel.

A zálnoiki gyógyfürdő újonnan épült vendéglőjét *Nagy* Lajos, e hó 1-én vette át, aki azt kapcsolatosan a fürdő hivatalos megnyitásával, ünnepélyesen ugyanakkor nyitotta meg.

Vendéglógadó átvétel. A dévai „Korona” vendéglógadót a közelmúltban *Schwartz* Nánhan vette át, aki az utóbbi időben igen siralmas állapotba jutott vendéglőt többféle taktika és praktikával ugyanígyra föllendítette, hogy az üzletet nemskóra egynehány szóbával és vendéglő helyiségével is kibővíteti szándékozik. A jömenetű fogadó-

ban egyébként valódi termelői boraitól mámorosul a vigadásra hajló t. publikum.

Üzleti hír a Balatonról. *Matsád* János a „Fogadó” hivatónéki tudósítója írja: Az üzleti hírek rovatába érdekes dolgot küldök; megkezdődött a szezon, az uszának vége. Mi ugyan, *Bécső* József, az éttérmi- és *Bitskey* Gerő a kávéházi fő- *En*, ezenkívül *Panász*, az álló-, *Steer*, *Schwach*, *Erős* s többi pincérek a Balatonon mindnap uszógyakorlatokat rendezünk, amig persze az előszözon véget nem ért. Ezt a műveletet azonban csak a dél és oszoni órák közöt intéztük, amikor *Testen* Károly, konyhafőnök (a *Metropol*-nak 4 éven át volt főszakácsa) *Pulman* Gyula sőtömesterünk (ki ez országban ropogós sütleiről híres) és a már 4 év óta itt lévő *Pivetz* Lajos cukrászunk, (aki különben nem sokára igen magas helyre hivatott a pompás édes dolgok készítésére) tehát: e hozzánk igen közel álló szakértársakkal szokjuk intézni az uszás mesterséget, akiket — annak reményében, hogy a *gárda* asztalára a legropogósabb falatok kerüljenek — a Balatonban néha meg-meg buktatunk. Egyébb üzleti hírről — ha csak a sífokéi templom szenteséről nem — ezuttal nem referálhatok.

Komáromban a Kossuth Lajos-téren lévő Széles-féle vendéglőt *Suhai* József vette át. Jó magyaros konyha és termelőktől beszerzett borok dícsérik az új gazda vezetését, minőfölegva üzlete már is virágzásnak indult.

Helyváltozások. — Nagyvárad, a Rimányó (Körner) vendéglő főpincérei állását, *Schmidt* Alajos kaptársunk helyét, *Szedekényi* János tölti be. *Horváth* Lajos ugyanígy állásban a „Kis pipa” vendéglőben működik. — *Gelérth* József a „Korona” kávéház főpincérei állását foglalta el. A „Zöldfa” szállóában *Fekér* Károly főpincéren kívül *Sághy* István kaptársunk, utóbb a Margitsziget füzetője, mint szobafőpincér működik. Ugyanitt a főpincérei állását *Baumgartner* János tölti be. *Vörös* Marton az „Enke” kávéházban *Schwartz* Béla főpincér mellett spincérei állást nyert. A „Fekete sas” szálloda kávéházában *Szegeði* Imre foglalta el a főpincérei állását. Ugyanitt az éttéremben *Weissberger* Jenő barátunk, *József* fivére intézi a főpincérei teendőket, míg *Weissberger* József barátunk Tuzsárd-fürdőn főpincéreskedik. *Tóth* József a nagyváradi „Nemzeti szálló” főpincérei állását tölti be. *Markus* Sanna főpincér szakértésünk mellett a füzetőpincérei állását *Ligetli* János tölti be. *Moskócs* Jenő mint főpincér a Loyd-kávéházban működik. *Endrei* Imre a fenőházai fürdő gyógyteremébe főpincérei állását töltötte be. Ugyanitt a kávéházban *Betz* Sándor működik mint főpincér. — Budapestben a Bathori-kávéház éjjeli főpincérei állását *Eragó* Nagy Sándor foglalta el. A Vágiszínház-kávéházban *Peka* János mint főpincér működik. A Teréz-körti Kisfaludy-kávéházban a főpincérei állást nem *Böhm* Dezső, mint a multkor tévesen írtuk, hanem *Ben* *Rezső* Lajos, az Ujkor régi derék munkatársa töltötte be. U. itt a Lipótvárosi Kaszinó éttérmi főpincérei állását *Kováts* Béla foglalta el. — *Kolozsvár*, a Központi szálloda éttérmi főpincérei állását, *Kováts* *Árpád* helyét *Marion* Vilmos közmestér szakértésünk foglalta el. Ugyanitt a Rätz éttérben *Scherman* *Kalman* szakértésünk helyett, aki az évtal

Borszei fűrdő főpincéreskedik, *Zehán Péter* intézi a főpincéri teendőket. A Grand kávéházban főpincér *Mentes Pal* lett *Fécl József* szaktársunk mellett újabban mint éltetőző *Brunner Gusztáv* (a vasuti vendéglőlől) foglalt állást, míg az úrri alkalmazásában volt *Varga József* és *Itten Gusztáv* a Borszei gyórtimer vendéglőben nyertek hasonló minőségben alkalmazást. Az Európa, Gárdonyi és Ronak kávéház rfizetopincéri állást *Orbán Gerő* tölti be. A Szevári Gyakonyi Kioszk-vendéglőben *Grosz Samu* és *József* fiére, barátaink mellett mint éthorádók a következők nyertek állást: *Demjén Jenő* (lev. mtársunk) *Herfeld Ferenc* (régi bajnoka a pincéri közlegelőknél) *Némethi Gyula*, *Neumann Jenő*, gr. *Keblí József*, *Horváth István*, *Grosz József*, *Némethy Károly* és *Neuman Jenő* U. it a főszakos állást *Gáts Kálmán* tölti be. A Kikakker-kávéházban *Dentsch József* spincéri állást nyert. — Győz. (Zs. L. tudóstása) *Schoenitz Antal* az Élité-kávéházban *Simon Gyula* szaktársunk mellett a rfizetopincéri állást nyerte el, míg előzője *Bolgár Mihály* az erjeszi Berger kávéházban ugyanígy állást foglalt el. *Kaspest Andrá*s a szigeti kioszk-kávéház főpincére lett. — *Poprádon* a „Tatra-szálló főpincéri állást *Wirtl Ferenc* foglalta el. *Plechl János* főpincér mellett a Lloyd étteremben *Koch Samu* éthorádó alkalmazást nyert. — *Szombathelyen* a Deák-park étterem főpincéri állást *Veter Károly* közismert szaktárs (lev. mtársunk) foglalta el. — *Tátra-Lomnicsnécs-vendéglőben* *Klokányi Gábor* vezetésével *Harasztos Mihály*, *Krauhly Gusztáv*, *Szabó Tivadár* és *Moser Géza* éthorádók működnek. — *Munkácsban* a „Csillag-szálloda főpincéri állást *Babochy Álm* helyett *Lohmayer Ferenc*, a debreceni *Lohmayer J.* lev. mtársunk bájtyja foglalta el. *Pinterfi János* a szombathelyi vasuti vendéglő III. osz. éttermének volt főpincére *Szegeuden* az Európa-szálló szobafőpincéri állását nyerte el. — *Budapest*en „A Royal szálloda”-IV-ik emeleti szobafőpincéri állását *Csukovits József*, a győri Lloyd étterem volt főpincére foglalta el. Ugyancsak mint szobafőpincér az I-ső emeleten *Gronói Ferenc*, a II-ikon *Varády József*, és a III-ikon *Dombay István* működnek, *Langkász József* szobafőpincéri intézése mellett. A fővárosi Pavilión-vendéglőben, *Rovall Gyula*val működő s a m. székben *Szurbusz Károly*nak itt fizetopincér kartársunkal ezennel *Szervus K.rra* igazítjuk ki. — *Trencsén*(K. V. tudóstása) Az „Erzsébet-szálló kávéház főpincéri állást *Scandi Ferenc*, míg a U. it reg. számadói állást *Versék József* foglaltak el. *Zsuzsán*t *Andrá*s spincéri állást nyert. *Magly József* U. it a szobafőpincéri állást *Németh Sándor* az étlapró és *Horváth István* éthorádó állást foglaltak el. *Borlegények Szédelace Kálmán* és *Knöpfert Árpád* lettek. — *Deván*, *Neumann Agoston*, régi közismert szaktársunk a Fehér-kereszt szálló főpincéri állását töltötte be. U. it szobafőpincéri állást, *Áron Gábor* helyett *Máriánovics József* foglalta el. A Központi-szálloda éttermi, fő és szobapincéri állást nem *Schweitzer*, hanem *Schweitzer Lajos* tölti be. A Hungária-szállóban mint főpincér *Kanall János* működik, míg ilyen állást *Simon F.* „Vigadó”-vendéglőjében *Rakóczy Vitor* tölti be. *Szabó Lajos* a Fehér-kereszt szálló kávéházában segédpincéri állást nyert. — S.-A.-Újhely (S. J. tudóstása). *Zilahy Pal* az erdőbényei-fűrdő Nagy-vendéglő főpincéri állását töltte be. A Bock-étteremben *Barca Pal* éthorádó állást foglalt el. A Központi-kávéház főpincéri állását *Groszmann Bert*i nyerte el Ugyanitt spincéri alkalmazást *Vikid Lajos* nyert. *Rösler Sándor* a Szobranc-fűrdő Nagy-vendéglő főpincéri állását töltötte be. Ugyanitt mint éthorádó *Herskowitz István* működik. — *Felix-fűrdő*n *Komzisk A.* fűrdő-nagyvendéglőjében *Magassy Árpád* főpincér szaktársunk mellett *Magassy Géza* fizetopincér és *Mátz*ek József mint éthorádó működnek. *Kapovszár* a Korona-szállóban *Éld Andor* főpincér mellett *Balazs István* éthorádó állást töltte be. U. it a sörcsarnokban *Pongrácz István* éthorádok lett előéletve. *Foké Vince* a debreceni „Debreceen város” szálloda főpincéri állását e hó elején foglalta el. *Herceg Imre* Tornaalján

a Fehérő-szálló főpincéri állását töltte be. — *Radványtárs Kornél* kartársunk Trencsén-Teplicre a mult hó végével utazott a Treplic-fogadóbeli fizetopincéri állása elfoglalására. — *Budapest*en *Sonnenschein Ede*, a Király-kávéház volt nappali fizetője hasonló állást a Szabad-szék-kávéházban foglalt el. A N-váruai vasuti vendéglő III. osz. étterme főpincére *Nyilvári Elek* lett.

Pályázatok, bérletek...

Kisújszálláson a „Pillangó” és „Görbe” kocsmák hat évi bérletére ajánlatok a *Julius 14-ig* a *polgármestri hivatalhoz* nyújthatók be. Bántatpénz az évi bérösszeg 10⁰/₀ai

Peczezőlősn (Bihar megye) a Nagyváradtól félkilométernyire lévő „sör-csarnok és jégpince” nevű nyári mulatóhely bére — esetleg eladatik. Ajánlatok *Julius 17-ig* a községi előjáróhoz küldendők

Erked (Udvarhely m.) A községi „kocsmák” bérletére, melynek kilátási ára 500 kor. bántatpénz a bérlet 10⁰/₀e — ajánlatok *Julius 14-ig* a központi előjárószághoz intézendők.

HÉTRŐL-HÉTRE.

A banda.

A szakköreinkben eddig létező csapatok között legjobban a „nagyváradi” áll. Mert ennek minde van: egyleti háza, menháza, helyszközlője, önszögyelője, betegszögyelője, dalárúja stb még — banda is. Már tudnillik olyan bandája, amelyik hegedűn, fűtán, cimbalmon stb. koncert-rendez és át. és a amely banda mind egyleti tagokból, vagyis pincér emberekkel állik ki.

Történt nem régen, hogy a nagyváradi pincérgylet ház estélyen hangversenyyel kellett volna szórakoztatni a publikumot — a bandának. Ámde azelőtt volt menház avatás és ezzel kapcsolatban mindenféle ünneplés és táncvigalom s a banda annyira kimerült a jatszásban, hogy a házi estélyi főpórnab a fuvolásan (Kiss K.) a primás (Schönfeld M.) és a doboson (Müller L.) kívül senkimen jelent meg, ami ugyan még nem lett volna valami égbekiáltó hiba, de hát — az estélyeni koncerten is csak ennyien jelentek meg. Erre jegyezte meg aztán egy vérbéli cicány (brácsás a Varga Stefi bandabájából) Ecseser lett volna alkalmuk bizonyosságot adni maguk felől — főpórnab akkor is elalutánk... A bíbas pincérek, aztán még ők akarnak csigánykodni, hegedűni...

A hévizen.

Kolossa Istvánnak, a „Fogadó” lev. m-társ és Héviz-fűrdő nagyvendéglő főpincérének — a mult vasárnapra esett 30-ik születésnapja, míg *Málts József*, a sopronmegyei híres *Málts* vendéglős-pincér család tagja (kinek fiúvere, *Málts István* az *Ujkor* volt szabadkai munkatárs a szombathelyi Szabaria szobafője — tehát éderék *Málts I.* ugyancsak pont tíz éve, hogy felülgyei és gondokozza a Héviz-fűrdőt Ezt az évfordulós eseményt azonban egész véletlenül tudták meg, s ugyancsak véletlenül történt, hogy ennek az nap délután egy nagyzeru megünneplése lön, amelyen *Stampfel* Kocsárd kép. tanító, *Stampfel Nándor* és *Ujkor* főpincérek fiére azért végezte fölköszöntőjét, hogy az *Utrakai* még 10 év multau is ugyan egyen a helyen (már mint a Héviz nagyvendéglő éttermében) élthessen. *Minden* Tamás m-társunk ennek ellenében azt kívánja, hogy éljenek mindnyádj, amíg csak áll — a kökereszt.

(Az a kökereszt L. i. amelyet *Kaszás Lajos*, a Muhr vendéglő fője most állítat a zalaezergesi *Fehérképpel* szemben lévő szőlőhegyére, s amelynek romantikus szép helyét *Minden* épp az nap jirt körültekintem). A mit külfölden — ahogy *Minden* T. előadta — egy kalap alatt a többivel szíten megünneplét — a vidán kompanyia.

„BORÁSZATI LAPOK“

36 év óta megjelenő egyetlen számbavehető „szőlészeti és borászati” szaklap. Szekeresztőség és Kiadóhivatal: Budapest, IX. Úllői-út 25.

Szerkesztői üzenetek.

H. Gy. né Debrecen. Szives kéredezése *Minden* Tamás m-társunk személyesen s valószínűleg 2-3 nap multa kívánja megadni a fölviárogosítást. B. érdeklődésért addig is szives köszönetünket nyilvánítk.

R. Á. Váralja. 1. A „Hétről-hétre” rovatot *Minden* Tamás vezeti s abban rajta kívül senkinek sincsen befolyása. 2. Hogy újví kinsnapárkat fog-e kiadni, meg nem bizonyos, mert emlékek szakkésőnyvű műven dolgozik s ez egyelőre minden idejét elfoglalja. 3. *Pázmány* Dénes nem adott még ki szakkésőnyvet s valószínűleg ezután sem fogja ezt tenni. Ö csak a *generálszaktókról* szokott krónikázni.

M. J. Sőjök. Az expressz-keréknél jut, a kért és meg kért információért ezuton is szives köszönet. Lelkes meghívását (de nem az uszárra, mert ebben most is benne vagyunk) elfogadjuk s ez okból lap ment mindenkinek, aki csak ép-kézlész s a jó és nemestér hevülti tud. Levél színte megy. Szives üdv!

L. F. Munkács. Kért lapszámok mentek — **B. V. Szombathely.** Kisse korán jut az előfészete. A lejáratú idő még csak augusztusban lesz. Ez öszgezet azonban ennek megfelelően kiigazítjuk. — **D. P. Orient.** Hol kétszűn — a kalocsai sugárban? — **L. D. Kaposvár.** Leveleket élnetizük, változást tudomásul vettük, többi értesítést várjuk. — **H. G. Szabadka.** A pályázatok rosszul értelmezte. Sziveskedjék még egyzer atolvasni. A p-venéglő bére még csak ezután adatik. — **H. S. Iglo.** Több jut, mint a mi szükséges, amit különben visszafizetésbe jegyzünk. — **Zs. L. Arad.** Bár későn jut a hír, mindajálattal szives köszönetünk.

Kiadóhivatali üzenetek.

Sch. A. Szatmár, 4 kor. **L. J. Debrecen.** 3 és 5 kor. **L. Gy. Szeged.** 3-szor 2 és 5 kor. **B. J. Kaposvár.** 3 kor. **M. Gy. Bártfa.** 3 kor. **T. P. Szatmár.** 3 és 4 kor. **B. V. Szombathely.** 3. **D. P. 5 kor.** **P. J. Tatrálomnic.** 6 kor. **L. F. Munkács.** 6 kor. **Sz. Gy. Nagyvárad.** 6 kor. **B. L. Kaba.** 6 kor. **B. M. Szombathely.** 3 kor. **M. J. Munkács.** 3 kor. **H. S. Iglo.** 11 kor. **S. J. Keskemét.** 6 kor. Küldött előfizetéseket köszönettel itt nyugtatjuk.

Helyeszközlő.

Helyváltozásoknál a t. vendégfős, kávé és főpincér urak figyelmébe a „Fogadó” helyeszközlőjét ajánljuk. Az ezuton rendelt szakszemélyzet elhelyezése díjtalan.

Fizetopincér, nőten, teljessen szakképzett 100 korona ovadékkal megfelelő — éttermi vagy kávéházi állást keres.

Gazdaszonyt — fiatal, szép és intelligens s jóírású s lehetőleg olyan övezgyet, akinek némi nyugdíja van — keres 55—58 éves erőteljes s magát jól bíró vidéki úri ember. Cím a kiadósnak.